

lygmenyje ir yra nepasiekiamas teatre naudojamoms konvencionalioms išraiškos priemonėms bei kalbai.

Olivieris Schmittas, „Le monde“:

Mądziko teatro pagrindas yra ritualas, ceremonija ir žavesys. Todėl šio reiškinio, šio žavesio neįmanoma nupasakoti. Visiškai mieguistame scenovaizdyje jie kuria tarsi išnyrančių neįtikinamiausių būtybių eiseną.

Ta kelionė, kurios metu neištariamas nei vienas žodis, trunka labai neilgai. Tačiau ji mus nukelia į senovės pasaulius, į tamsias atavistinės, amžinos atminties katakombas.

Paulas Allainas, „Performance“:

O vis tik šis teatras nėra slegiantis. Veikiau apgaubtas savo besikartojančiu ritualu palengvėjimą atnešančios religinės misterijos nuotaikos.

POLISH AIRLINES

LOT

LENKŲ INSTITUTAS VILNIUJE
LENKIJOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJA
KATALIKIŠKASIS LIUBLINO UNIVERSITETAS

KUL'o Plastikos scena

DROBULÉ

Leszeko Mądziko spektaklis

2002 m. gegužės 23 d., 18.00 ir 19.30 val.
Lietuvos nacionalinis dramos teatras
(Gedimino pr. 4)

Lenkų instituto Vilniuje kvietimu š. m. gegužės 23 d. Lietuvos nacionaliniame dramos teatre gastroliuos vienas įdomiausių Lenkijos teatrų – Katalikiškajame Liublino universitete veikianti *KUL'o Plastikos scena*.

Teatras atsisakė žodžio ir fabulos, apribojo aktoriaus vaidmenį. Spektakliuose mintis konstruojama muzika ir šviesa, taip pat svarbi judesio dinamika bei meninėje erdvėje plastiškai performuojamų kūnų ekspresija – visa tai kuria žiūrovų emocinės reakcijos dramaturgiją.

KUL'o Plastikos sceną 1970 m. įkūrė ir iki šiol jai vadovauja režisierius bei scenografas Leszekas Mądzikas (g. 1945, sk. *Mądzikas*).

Teatro spektakliai – „*Ecce Homo*“ 1970, „*Narodzenia*“ (Gimimai) 1971, „*Wieczera*“ (Vakarienė) 1972, „*Włókna*“ (Pluoštas) 1973, „*Ikaras*“ 1974, „*Piętno*“ (Ženklas) 1975, „*Zielnik*“ (Herbaras) 1976, „*Wilgoć*“ (Drėgnė) 1978, „*Wędrownie*“ (Keliauninkai) 1980, „*Brzeg*“ (Krantas) 1983, „*Pętanie*“ (Pančiojimas) 1986, „*Wrota*“ (Vartai) 1989, „*Tchnienie*“ (Dvelksmas) 1992, „*Szczelina*“ (Spraga) 1994, „*Kir*“ (Gedulas)

1997, „*Calun*“ (Drobulė) 2000 – apkeliavo per 50 tarptautinių festivalių visuose žemynuose.

Vilniuje du kartus bus parodytas naujusias teatro darbas – „*Drobulė*“ (Lecho Jankowskio muzika). Vieno spektaklio trukmė – 30 min. Pradžia - 18.00 ir 19.30. Dėl kvietimų prašome kreiptis į Lenkų institutą (Didžioji g. 23, tel. 660 681, 649 332).

*Leszekas Mądzikas
apie „Drobulę“:*

...tai daugiau nuojauta nei įsitikinimas. Nuojauta ir pasitikėjimas. Šias būsenas tęsiu iki to momento, tos akimirkos, kol peržengsime laikinumo slenkstį ir įžengsime į kitą jo pusę. Kuo daugiau priimu tai, kas yra ir buvo iki šiol, tuo labiau mintimis siekiu anos pusės. Šį perėjimo momentą bandome suvokti savo vaizduotėje. Jau trokštame žvilgtelėti už tos uždangos. Mūsų nuojautos gali kilti tik iš šio pasaulio, iš šitos pakalnės. Prie tokios pereinamosios būsenos labiausiai priartėja miegas: „Miegok amžinuoju miegu“. Tai formuluotė, reiškianti tolesnio

gyvenimo viltį. Šiuo vaizdu panyrama į viltį. Tai audinys, į kurį patikliai susisupame. Drobulė, suteikianti šilumos, į ją įsupti jaučiamės saugiai. Nors kūnas šaltas.

*Kritikai apie Leszeko Mądziko
spektaklius:*

Romanas Pawlowski, „Gazeta Wyborcza“:

Gesindamas šviesą ir priversdamas žiūrovą sukoncentruoti žvilgsnį į tamsoje kuriamus peizažus, Mądzikas palieka jį absoliučiai vieną. Žiūrėti šį teatrą, tai lyg žiūrėti iš vidaus į savo akies vokus, kuriuose dar liko tam tikrų matyto pasaulio formų: silueto kontūras, langas, šviečianti lempa. Jie trunka sekundę, po to užgęsta. Plastikos scenos spektakliai pratęsia šią sekundę iki begalybės.

Justinas Hayfordas, „Chicago Reader“:

Net pervertęs pusę tuzino enciklopedijų, tikriausiai nerasčiau žodžių Plastikos scenai, lenkų kūrėjo Leszeko Mądziko vaisiui, aprašyti: jo kvapą gniaužiantis pasaulis glūdi pašamonės vaizduotės